

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/96/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010570
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8317010570.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné senátom v zložení JUDr. Vladimír Varga, predseda senátu a prísediaci Marcela Smoláková a Bohuslav Kopej v trestnej veci obžalovaných V. C. a spol., pre zločin lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, a iné, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2 Pv 137/17/7702 zo dňa 29. septembra 2015, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6. júna 2018 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný V. C.T., N.. XX.XX.XXXX M. S.,
C. A. W. XXXX/XX, XXX XX S.,
C.. Č.. M. Ú. N. M. M. M. K.,

obžalovaný F. F., N.. XX.XX.XXXX M. S.,
C. A. W. XXXX/XX, XXX XX S.,

obžalovaný Q. Š., N.. XX.XX.XXXX M. S.,
C. A. W. XXXX/XX, XXX XX S.,

obžalovaný W. R., N.. XX.XX.XXXX M. S.,
C. A. W. XXXX/X, XXX XX S.,

uznávajú sa za vinných, že

dňa 08.03.2017 v čase okolo 13.00 hod. v rómskej osade W. na štátnej ceste v smere D. S.S. na obec W.Ú. V. C. fyzicky napadol vo vozidle Škoda Felícia bielej farby ev. č. C.-XXXCL sediaceho vodiča V. A., N.. XX.XX.XXXX, ktorého udrel cez otvorené okno vodičovych dverí do oblasti tváre a snažil sa mu vytiahnuť kľúč zo zapalovania, následne V. C., F. F. P. W. R. nasadli do vozidla, zn. Škoda Felícia zelenej farby, ev. č. S.-XXXBX, ktoré viedol V. C. aj napriek tomu, že V. C. bolo vedenie motorového vozidla zakázané rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Humennom č. Y.-S.-Y.-XXX/XXXX-W.-B., ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.01.2014 a začali prenasledovať vozidlo, ktoré viedol V. A. V., pričom v aute viezol V. A. B. a jeho vnukov V. A., N.. XX.XX.XXXX P. Q. A., N.. XX.XX.XXXX, po ceste smerom do obce W.A., Y. S., po tom ako prišli obe vozidlá do obce W., Y. S., začal vodič V. C. predbiehať vozidlo Škoda Felícia bielej farby ev. čísla C.-XXXCL, svojím vozidlom ho vytlačal z cesty, nútil vodiča bielej Felície ev. čísla C.-XXXCL, aby zastavil vozidlo, pričom došlo aj k bočnému stretu a vzájomnému poškodeniu týchto vozidiel, následne po tom čo zelené vozidlo Škoda Felícia, ktoré riadil V. C. zablokovalo vozidlo Škoda Felícia bielej farby ev. čísla C.-XXXCL, obe vozidlá zastali, zo zeleného vozidla vystúpil V. C., ktorý prišiel k vodičovi tohto vozidla V. A., začal ho udierať rukami a kopať do neho nohami, a žiadal od neho, aby mu vydal kľúče od auta, W. R. pristúpil k spolujazdcovi bieleho vozidla V. A. B., a tohto udrel päšťou do oblasti hlavy následkom čoho tento spadol na zem a následne keď sa vodič bielej Škody Felícia V. A. snažil ujsť, F. F. ho fyzicky napadol tak, že ho kopol kolenom do

hrude, začal ho udierať rukami a kopať do neho nohami, potom pristúpil k nim Q. Š., ktorý sa tomuto vodičovi bielej Felície vyhrážal bitkou a žiadal od neho kľúče od auta, ten mu ich z obavy o život a zdravie odovzdal a Q. Š. na žiadosť V. C. Škodu Felícia bielej farby C.-XXXCL, odviezol do dvora V. C. v osade Podskalka, čím takto V. C. P. Q. Š. majiteľovi vozidla Škoda Felícia bielej farby ev. č. C.-XXXCL V. A., N.. XX.XX.XXXX, spôsobili škodu odcudzením motorového vozidla vo výške 337,00 eur a V. C. poškodením vozidla škodu vo výške vo výške 178,00 eur a F. F. spôsobil V. A., N.. XX.XX.XXXX zranenia s dobou liečenia v trvaní 2 dní, a W. R. spôsobil V. A., N.. XX.XX.XXXX, zranenia s dobou liečenia v trvaní 6 dní,

teda

V. C.

použil násilie v úmysle sa zmocniť cudzej veci sčasti spoločným konaním a maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

F. F.

dopustil sa hrubej výtržnosti tým, že na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol iného,

Q. Š.

spoločným konaním použil hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

W. R.

dopustil sa hrubej výtržnosti tým, že na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol iného,

čím spáchali

V. C.

zločin lúpež podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, sčasti ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

F. F.

prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

Q. Š.

zločin lúpež podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona,

W. R.

prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

V. C.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, prihladajúc podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, na § 37 písm. h) Trestného zákona, podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, súd ukladá obvinenému trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín, na ktoré je podľa zákona č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, potrebné vodičské oprávnenie, na 2 (dva) roky.

F. F.

Za tento prečin a za prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, z ktorého bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 1T/96/2017-729 zo dňa 24. novembra 2017,

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, prihladajúc podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, na § 36 písm. l) Trestného zákona, na § 37 písm. h) Trestného zákona, podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Q. Š.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, na trest odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň určuje probačný dohľad nad správaním obvineného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, súd ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky a zároveň v zmysle § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona, ukladá obžalovanému povinnosť, ktorá je súčasťou probačného dohľadu spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenému V. A., N.. XX.XX.XXXX, C. A. J. K. XXX/XX, C..

W. R.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, podľa § 46 Trestného zákona, na trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona, súd určuje skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. I Trestného poriadku, súd zaväzuje obžalovaného W. R. zaplatiť náhradu škody poškodenému V. A., N.. XX.XX.XXXX, C. A. J. K. XXX/XX, C., vo výške 177,00 eur (bolestné).

Podľa § 287 ods. I Trestného poriadku, súd zaväzuje obžalovaného V. C. zaplatiť náhradu škody poškodenému V. A., N.. XX.XX.XXXX, C. A. J. K. XXX/XX, C., vo výške 178,00 eur (škoda na vozidle).

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor podal obžalobu na obžalovaných V. C., F. F., Q. Š. P. W. R., pre skutok uvedený pod bodom 1/ obžaloby, ktorý mali spáchať tak, že:

„dňa 08.03.2017 v čase okolo 13.00 hod. v rómskej osade Podskalka na štátnej ceste v smere z Humenného na obec Porúbka obvinený V. C. fyzicky napadol vo vozidle Škoda Felicia bielej farby ev. č. C.-XXXCL vodiča V. A., N.. XX.XX.XXXX, ktorého udrel cez otvorené okno vodičovych dverí do oblasti tváre a snažil sa mu vytiahnuť kľúč zo zapalovania, následne V. C., F. F. P. W. R. nasadli do vozidla, zn. Škoda Felicia zelenej farby, ev. č. S.-XXXBX, ktoré viedol V. C. a začali prenasledovať vozidlo, ktoré viedol V. A. V., po ceste smerom do obce Porúbka, okres Humenné, po tom ako prišli obe vozidlá do obce Porúbka, okres Humenné, začal vodič V. C. predbiehať vozidlo Škoda Felicia bielej farby ev. čísla C.-XXXCL, svojím vozidlom ho vytláčal z cesty, nútil vodiča biele Felície ev. čísla C.-XXXCL, aby zastavil vozidlo, pričom došlo aj k bočnému stretu a vzájomnému poškodeniu týchto vozidiel, následne po tom čo zelené vozidlo Škoda Felícia, ktoré riadil V. C. zablokovalo vozidlo Škoda Felícia bielej farby ev. čísla C.-XXXCL, obe vozidlá zastali, zo zeleného vozidla vystúpil F. F., ktorý prišiel k vodičovi tohto vozidla V. A., začal ho udierať rukami a kopať do neho nohami, W. R. pristúpil k spolujazdcovi bieleho vozidla V. A. B., a tohto udrel rukami do oblasti ramien následkom čoho tento spadol na zem, k vodičovi vozidla Škoda Felícia bielej farby ev. čísla C.-XXXCL neskôr pristúpil Q. Š., ktorý prišiel na miesto z Podskalky na ďalšom vozidle, zn. Audi A6, ev. č. M.-XXXCF, začal na vodiča kričať, aby mu dal kľúče od vozidla hodnoty 337 eur, lebo ho fyzicky napadne, pričom vodič mu z obavy o život a zdravie vydal kľúče od vozidla a z miesta napadnutia spolu s ďalšími tromi členmi posádky Škoda Felícia, bielej farby, ev. čísla C.-XXXCL a to V. A. B. a jeho vnukmi V. A., N.. XX.XX.XXXX P. Q. A., N.. XX.XX.XXXX ušli cez nezastavaný pozemok do blízkeho lesa odkiaľ sledovali, ako tieto osoby odišli aj s ich vozidlom po ceste

v smere do Humenného, čím takto poškodenému majiteľovi vozidla Škoda Felícia bielej farby ev. č. C.-XXXCL V. A., N.. XX.XX.XXXX, bola na vozidle spôsobená škoda vo výške 178 eur a boli mu spôsobené zranenia s dobou liečenia v trvaní 6 dní a V. A., N.. XX.XX.XXXX zranenia s dobou liečenia v trvaní 2 dní“, čím mali naplniť znaky zločinu lúpež podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. a) TZ, ako spolupáchateľa podľa § 20 Trestného zákona.

Na obžalovaného V. C. bola podaná obžaloba aj pre skutok pod bodom 2/ obžaloby, ktorý mal spáchať tak, že: „dňa 08.03.2017 v čase okolo 13.00 hod. v rómskej osade Podskalka, okres Humenné, pred domom č. XX aj napriek tomu, že mu bolo vedenie motorového vozidla zakázané rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Humennom č. ORPZ-HE-ODI2-146/2013-P-SK, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.01.2014, nasadol na miesto vodiča osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia zelenej farby ev. čísla S.-XXXBX, ktoré následne viedol po štátnej ceste č. 3832/III v smere z Podskalky na obec Porúbka, okres Humenné, pričom počas jazdy sa snažil zablokovať, vytlačiť a zastaviť pred ním unikajúce vozidlo zn. Škoda Felícia bielej farby C.-XXXCL, čo sa mu podarilo pred domom č. XX M. Y. W., Y. S.“, čím mal naplniť znaky prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) TZ.

Na obvinených F. F., F. C., W. X. P. V. F. bola podaná obžaloba pre skutok pod bodom 3/ obžaloby, ktorý mali spáchať tak, že: „v čase okolo 13.00 hod. dňa 22.01.2017 po predošlej vzájomnej dohode, že spoločne z lesného porastu neďaleko osady Podskalka v Humennom privezú drevnú hmotu, vošli do lesného porastu č. 78, Humenský sokol v katastrálnom území obce Ptičie, okres Humenné, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu a odtiaľ odcudzili 1 ks kmeňa doposiaľ nezisteného druhu dreviny o celkovej dĺžke 3,2 metra na začiatku o priemere 36 cm a na konci o priemere 40 cm, o objeme 0,32 m³, pričom tento kmeň naložili na pripravený vozík, za účelom prevezenia do osady Podskalka v Humennom a takto konali aj napriek tomu, že nemali vydané povolenie na ťažbu drevnej hmoty a takýmto konaním spôsobili pre Lesy SR, š. p. Banská Bystrica, odštepny závod Vranov nad Topľou škodu vo výške 13,44 eur, a F. F. sa činu dopustil aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/131/2014 zo dňa 18.02.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa bol pre taký čin odsúdený a to pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia“, čím mali naplniť znaky prečinu krádež podľa § 212 ods. 2 písm. d) TZ a F. F. aj podľa § 212 ods. 3 písm. b) TZ, ako spolupáchateľa.

Okresný súd o obžalobe rozhodol rozsudkom vyhláseným dňa 24. novembra 2017 č. k. 1T/96/2017-729 tak, že vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd v rozsudku uviedol iba dve skutkové vety výroku o vine, pretože súčasťou prvej skutkovej vety je aj skutok, ktorý bol uvedený pod bodom 2/ obžaloby, pretože súd sa nestotožnil s jeho samostatným procesným popisom v obžalobe ako osobitného skutku. Sám prokurátor v záverečnej reči poukázal na to, že V. C. spáchal žalovaného trestné činy v jednočinnom súbehu, preto nevedno prečo v obžalobe bol skutok, ktorým mal obžalovaný V. C. naplniť znaky prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia, uvedený samostatne.

Súd upravil skutkovú vetu výroku o vine (pre skutky podľa obžaloby 1/ a 2/) podľa výsledkov dokazovania a uznal obvinených za vinných takto:

V. C. v bode 1/ rozsudku zločin lúpež podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

F. F. v bode 1/ rozsudku prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v bode 2/ rozsudku prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. d), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona.

Q. Š. v bode 1/ rozsudku zločin podielníctvo podľa § 231 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. a) Trestného zákona.

W. R. v bode 1/ rozsudku prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

F. C. v bode 2/ rozsudku prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona.

W. X. v bode 2/ rozsudku prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona.

V. F. v bode 2/ rozsudku prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ako spolupáchateľ podľa § 20 Trestného zákona.

Súd uložil obžalovaným tieto tresty:

V. C. - úhrnný trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov.

F. F. - úhrnný trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Q. Š. - trest odňatia slobody na 3 (tri) roky, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odložil a zároveň určil probačný dohľad nad správaním obvineného v skúšobnej dobe.

W. R. - trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odložil na skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

F. C. - trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odložil a určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

W. X. - trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienične odložil a určil skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

V. F. - podľa § 40 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd upustil od potrestania obžalovaného.

O škode súd rozhodol tak, že podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd zaviazal obžalovaného W. R. zaplatiť náhradu škody poškodenému V. A., N.. XX.XX.XXXX, C. A. J. K. XXX/XX, C., vo výške 177,00 eur (bolestné). Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd zaviazal obžalovaného V. C. zaplatiť náhradu škody poškodenému V. A., N.. XX.XX.XXXX, C. A. J. K. XXX/XX, C., vo výške 178,00 eur (škoda na vozidle) a súd zaviazal obžalovaných F. F., F. C., W. X. P. V. F. zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu škody poškodenému R. B. T., Š. W.. B. B. N. B. X, XXX XX A. A., J.Č.: XX XXX XXX, vo výške 13,44 eur.

Proti vyhlásenému rozsudku podali odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaných V. C., F. F., Q. Š. P. W. R. - len z obsahu odvolania je zrejmé, že odvolanie smeruje proti výroku o vine skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku (otázka viny obv. F. F. pre skutok pod bodom 2/ nebola spochybnená), obžalovaný V. C. proti výroku o vine a treste a škode, obžalovaný Q. Š. proti výroku o vine a treste.

O týchto odvolaniach rozhodol odvolací súd uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 6To/3/2018-791 zo dňa 14.03.2018, odvolací súd rozhodol podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) TP tak, že, zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovaným V. C., F. F., Q. Š. P. W. R., týkajúci sa skutku uvedeného pod bodom 1/ a podľa § 322 ods. 1 TP, vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol .

Okresný súd následne vrátil vec odvolaciemu súdu s upozornením, že rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 1T/96/2017-729 zo dňa 24.11.2017 súd uznal obvineného F. F. za vinného z dvoch skutkov a uložil mu za to úhrnný trest. Krajský súd v Prešove však prvým výrokom uznesenia 6To/3/2018-791 zo dňa 14.03.2018 zrušil u obvineného F. F. z časti výrok o vine - iba pre skutok pod bodom 1/ - nezrušil však výrok o treste, ktorý bol tomuto obvinenému uložený Okresným súdom Humenné ako úhrnný za dva skutky, pričom podľa ustanovenia § 321 ods. 2 veta posledná TP, ak odvolací súd zruší hoc i len z časti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Krajský súd v Prešove následne uznesením č. k. 6To/3/2018-842 zo dňa 9. mája 2018 zrušil vo vzťahu k obžalovanému F. F. aj celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 6To/3/2018-791 zo dňa 14. marca 2018 vyplýva, že odvolací súd považoval skutočnosť, že posledné slovo prednášali obvinení ihneď po svojej záverečnej reči (pričom ani z obsahu ani jednej z nich nevyplývala potreba doplniť dokazovanie) za závažnú procesnú chybu.

Odvolací súd uložil okresnému súdu vyrovnať sa s procesnou spôsobilosťou výpovedí V. C. P. Q. Š., ktorých napriek rozporu ich záujmov obhajoval ten istý obhajca. Krajský súd zároveň uložil okresnému súdu opätovne odstraňovať rozpory vo výpovediach V. C. P. Q. Š., o okolnostiach týkajúcich sa prevzatia kľúčov od motorového vozidla poškodeného.

Rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu a závažný pokyn na doplnenie dokazovania okresný súd nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom súd zisťoval u obžalovaných V. C. P. Q. Š., či boli v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom pred svojou výpoveďou ovplyvnení obhajcom. Obidvaja obžalovaní potvrdili, že nie - vypovedali teda bez toho, aby obsah ich výpovede bol ovplyvnený obhajobou určenou

tým istým obhajcom. Okresný súd preto považuje výpovede obvinených z prípravného konania a z konania pred súdom za procesne spôsobilé.

V ďalšej časti hlavného pojednávania súd naplnil pokyn krajského súdu a odstraňoval rozpory vo výpovediach V. C. P. Q. Š.Á., ktoré sa týkali okolností prevzatia kľúčov od vozidla bielej Felície od poškodeného V. A. (T. XXXX). Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní aj konfrontáciu medzi obvinenými a výsledok tohto procesného úkonu súd vyhodnotil tak, že obžalovaný Q. Š. hodnoverným spôsobom nedokázal vysvetliť, prečo v prípravnom konaní tvrdil, že kľúče od bielej Felície poškodený odovzdal jemu, po tom, Č.Y. V. C. mal na tohto vodiča kričať, aby kľúče odovzdal Š.. Rovnako tak nevedel, prečo v prípravnom konaní uvádzal, že on len natiahol ruku a poškodený mu hneď dal kľúče do ruky a rovnako nevedel vysvetliť, prečo vo výpovedi zo dňa 11.03.2017 potvrdil, že keď prišiel k poškodenému po tom, čo ho F. zbil, požiadal ho, aby mu dal kľúče a on mu ich dal. Na hlavnom pojednávaní však tvrdil, že keď prišiel na miesto činu, V. C. už kľúče držal vo svojej ruke.

Obžalovaný V. C. vyvrátil výpoveď Q. Š. a tvrdil, že Š. bol ten, kto sa poškodenému vyhrážal bitkou, ak mu neodovzdá kľúče. V. C. vo svojej výpovedi dokonca Š. citoval, keď povedal poškodenému: „Daj mi kľúče, bo Ti jednu zajebem“. I keď poškodený V. A. nevyslovil bez akýchkoľvek pochybností, ktorý muž bol ten, čo mu vzal kľúče po zablokovaní vozidla, súd považuje výpoveď V. C. usvedčujúcu Q. Š. V. za vyváženú a logicky akceptovateľnú už aj s prihliadnutím na tú skutočnosť, že Q. Š. bol ten, kto bielu Škodu Felícia, ako vodič odviezol do dvora V. C. - v tejto okolnosti sa obidvaja obžalovaní zhodujú. Takto zistená skutočnosť o účasti Q. Š. na skutku sa následne prejavila vo výroku o vine v poradí druhého odsudzujúceho rozsudku. Procesné strany iné návrhy na doplnenie dokazovania nemali s výnimkou návrhu obhajcu obžalovaného C., opätovne vykonať výsluch V. A., N.. XXXX.

Tento návrh na doplnenie dokazovania súd uznesením zamietol s odôvodnením, že už pri jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 21.10.2017 bol pre jeho zdravotný stav tento výsluch veľmi komplikovaný. Už vtedy bolo konštatované, že svedok sa veľmi ťažko vyjadruje, čo je zrejme aj zo zvukového záznamu. Výsledkom jeho výsluchu bolo nakoniec predloženie skorších výpovedí svedka z prípravného konania.

Aktualizovanými lustráciami bolo preukázané, že od ich čítania pred v poradí prvom rozsudku nedošlo k žiadnym zmenám u obvinených.

Konanie obžalovaného V. C. teda súd posúdil rovnako ako v poradí prvom odsudzujúcom rozsudku, teda ako konanie, ktorým V. C. použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Súd uložil V. C. rovnako dlho trvajúci trest odňatia slobody na päť rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Oproti prvému rozsudku súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých skupín na dva roky.

Konanie obžalovaného Q. Š. (skutok 1/) súd posúdil ako konanie, ktorým spoločným konaním použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čím naplnil znaky zločinu lúpež podľa § 188 ods. 1 TZ.

Trestná sadzba pre zločin lúpež podľa § 188 ods. 1 TZ, je tri až osem rokov odňatia slobody - je teda rovnaká, ako pri zločine podielníctvo podľa § 231 ods. 2 TZ, teda ako pri právnej kvalifikácii, podľa ktorej súd ukladal Q. Š. trest v poradí prvom rozsudku. Súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by mal uložiť iný trest, ako bol uložený v rozsudku č. k. 1T/96/2017-729 a preto mu uložil rovnaký trest - trest odňatia slobody na 3 (tri) roky, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň určil probačný dohľad nad správaním obvineného v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, súd ustanovil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky a zároveň v zmysle § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona, uložil obžalovanému povinnosť, ktorá je súčasťou probačného dohľadu spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenému V. A., N.. XX.XX.XXXX, C. A. J. K. XXX/XX, C..

Nakoľko krajský súd nemal žiadne výhrady ku skutkovým a právnym zisteniam vo vzťahu k účasti ďalších obvinených (F. P. R.) na skutku, súd v ďalšej časti uvádza zhodné skutkové a právne závery ako v poradí v prvom rozsudku a na nich ďalej poukazuje:

Obžalovaný V. C. usvedčil F. F. P. W. R. z fyzického útoku na poškodených - F. F. udrel vodiča bielej Felície za to, že počas jazdy im udreli do auta. W. R. kopol do toho staršieho.

Obžalovaný F. F. uviedol, že v ten deň opravoval bicykel vzadu na dvore s W. R., keď počul krik pri ceste a videl, ako V. C. nasadol do svojho auta, preto si sadol k nemu ako spolujazdec P. W. R. si sadol dozadu a išli za trebišovskými cigánmi, ktorí išli na bielej Felícii. Vodič Felície robil pred nimi manévre zo strany na stranu, čo pocítil na svojej pravej strane, keď do nich trebišovské auto narazilo. Celý čas sa C. pýtal, že prečo za nimi idú, on mu na to nič nepovedal, iba to, aby bol ticho. Keď zastavili, tak mu V. C. povedal, že sú to tí cigáni, ktorí ho zbili M. C. aj jeho dcéru a švagra. Preto pristúpil k vodičovi, ktorý šoféroval, bol mladší a do neho drgol aj kopol. Potom sa otočil a prišiel tam Š. P. V. C. na druhom aute, do ktorého si sadol a potom odišli domov. Videl tam Š., že tam stál, ale nič viac. Priznal, že poškodeného vodiča bielej Felície zbil.

Obžalovaný W. R. odmietol vypovedať a odmietol sa aj vyjadriť k výpovediam, ktoré boli realizované po vznesení obvinenia zo dňa 09.03.2017, 29.05.2017 a 11.03.2017. Obhajca upozornil, že obvinený i keď sa vyjadril, že ľutuje, čo urobil, skutok nepopísal.

Predseda senátu posudzujúc zákonnosť prečítaných výpovedí obvineného W. R. poukázal na skutočnosť, že časť zápisnice o výsluchu obvineného W. R. zo dňa 09.03.2017 označená ako „k veci“ je doslovnou kópiou zápisnice o výsluchu obvineného V. C. zo dňa 09.03.2017 - ide o skopírovaný prenesený text.

W. R. na otázku predsedu senátu, kto z obvinených je jeho brat, švager, zať (ako je to uvedené v „jeho“ výpovedi zo dňa 9.3.2017), uviedol, že nikto z obvinených nie je jeho zaťom, bratom, ani švagrom - iba on je zať V. C..

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v zápisnici o výsluchu obvineného W. R. zo dňa 09.03.2017 nie je zachytená jeho výpoveď - ide o skopírovanú výpoveď obvineného V. C. , preto súd na tento dôkaz (ako na výpoveď W. R.) nemohol prihliadať.

Svedok V. A., N.. XX.XX.XXXX uviedol, že si skutok nepamätá. Má poškodený mozog, preto berie aj dôchodok. Prokurátor opätovne vyzval svedka na spontánnu výpoveď. Svedok sa však nedokázal vyjadriť a potvrdil, že bude odpovedať na otázky. Na jednotlivé otázky odpovedal, že na Podskalku do Humenného prišiel spolu s otcom a dvomi synmi na aute Škoda Felícia bielej farby. On šoféroval, otec bol pri ňom a deti sedeli vzadu. Keď zastavili auto, búchali im do ich auta s autom počas jazdy a keď zastavili, začali ich biť.

Prokurátor ďalej zisťoval, či svedok vie opísať výzor mužov, prípadne označiť mužov, ktorí ich zastavili a potom zbili, svedok povedal, že nie.

Predseda senátu konštatoval, že svedok sa ťažko vyjadroval (zvukový záznam).

Prokurátor navrhol vzhľadom na zložitosť výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní a obtiažnosť jeho vyjadrovania prečítať svedkovi výpoveď z prípravného konania zo dňa 11.05.2017 čl. 165 - 169, zo dňa 08.03.2017 čl. 161 - 164.

Svedkovi boli predložené skoršie výpovede zo dňa 11.05.2017 čl. 165 - 169, zo dňa 08.03.2017 čl. 161 - 164. Po prečítaní výpovedí svedka, svedok uviedol, že súhlasí s obsahom tých výpovedí, ktoré mu boli prečítané.

Predseda senátu vyzval svedka na odstránenie rozporu vo výpovedi zo dňa 08.03.2017 a 11.05.2017 týkajúcej sa identity muža, ktorý ho mal napadnúť v obci Podskalka cez otvorené ľavé okno dverí vodiča a následne po zablokovaní automobilu v obci Porúbka, pretože dňa 08.03.2017 uviedol, že ide v obidvoch prípadoch o toho istého muža a pri výpovede dňa 11.05.2017 vypovedal, že na Podskalke ho napadol silnejší róm a v Porúbke takých chudší. Svedok vysvetlil, že bol to ten istý muž, keď auto zastavili v osade Podskalka a neskôr prišiel na zelenej Felícii, kde ho znova napadol a pýtal kľúče od auta. Ten istý muž mu zobral kľúče z vrečka.

Predseda senátu postavil svedka tvárou tvár v zmysle § 125 ods. 1 TP k V. C. - svedok uviedol: „Ty si išiel s vozíkom a Ty si ma udrel päšťou do hlavy na Podskalku. Potom, keď si mi zablokoval cestu so svojím autom, tak ešte s ďalšími a zasa si ma udrel.“

Obžalovaný V. C. poprel, žeby napadol svedka mali tak urobiť F. F. a W. R.. Svedok potvrdil, že sa to stalo presne tak, ako prokurátor prečítal jeho výpoveď.

Svedok V. A., N.. XX.XX.XXXX uviedol, že išli na Podskalku hľadať jeho vnučku Q. K.. Keď došli na Podskalku prišiel k autu jeden chlap, pýtali sa ho na jeho vnučku, no keď syn, ktorý šoféroval, stiahol okno na strane vodiča, muž ho udrel do tváre a chcel zobrať kľúče zo zapalovania od auta, vtedy povedal synovi, aby šliapol na plyn, aby ušli.

Následne prokurátor (zrejme v snahe stotožniť útočníka a páchatel'ov) opýtal sa svedka „Ako vyzeral muž, ktorý napadol Vášho syna? Je to niektorý z obžalovaných v miestnosti, viete ho označiť?“ Svedok až po upokojení predsedom senátu, uviedol, že v miestnosti je ten muž, čo ich napadol.

Svedok postavený tvárou v tvár k V. C. povedal mu, že to bol on, kto napadol jeho syna (vodiča bielej Felície).

Svedok V. A., N.. XX.XX.XXXX popísal skutok vo významnej miere rovnako, ako jeho starý otec. Potvrdil, že ten istý muž, ktorý napadol jeho otca v aute na Podskalku bol potom aj vodič zelenej Felície.

Prokurátor navrhol prečítať výpoveď svedka z prípravného konania, najmä pre opis osôb, ktoré na nich zaútočili. Postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 TP, bola svedkovi prečítaná výpoveď zo dňa 08.03.2017. Po prečítaní výpovede z prípravného konania, svedok uviedol, že súhlasí s tým, čo mu bolo prečítané. Následne prokurátor skonštatoval, že svedok potvrdil, že osoba, ktorú popísal ako chudý a vysoký, ktorý mal oči trochu do šikma je dnes označený V. C..

Svedok Q. A., N.. XX.XX.XXXX spôsobom veku zodpovedajúcim popísal skutok vo významnej miere tak, ako ho popísal jeho otec a starý otec.

Svedok V. V., uviedol, že bol na návšteve u V. C., ktorý je bratom V. C. a on je ich bratrancom. Videli bielu Felíciu, pri ktorej stál V. C. a naťahoval sa so šoférom. Zrazu sa Felícia rozbehla smerom na Porúbku a V. C. ťahala chvíľu za sebou. Hneď na to V. C. sadol do svojej Felície a išiel za tou bielou Felíciou. Vtedy jeho brat V. si od neho požičal kľúče od auta Audi, pretože chcel ísť za bratom, aby niečo nevyviedol. Tak spolu išli na Audi spolu s V. C. ja aj so Š. smerom na Porúbku. Videl, ako bielu Felíciu obehol V. C. a zastavil na strede cesty. Potom sa tí cigáni z bielej Felície rozutekali. Naproti išli autá, ktoré nemohli pre odstavené autá prejsť a začali trúbiť. Vtedy mu V. C. povedal, aby zobral jeho auto aby mohli autá z Porúbky prejsť. Preto s jeho zelenou Felíciou posunul auto k zastávke. Peši sa vrátil späť, no keď tam prišiel, biela Felícia už išla späť smerom na Podskalku - vodičom bol Š.. Videl F. F. ako sa naťahoval s tými cigánmi z bielej Felície.

Svedok V. C., poukázal na to, že je bratom V. C. a odmietol vypovedať.

Ku skutku pod bodom 1/ bolo vykonané dokazovanie aj znaleckým i posudkami (zápisnica HP dňa 22.11.2017 strana 5) a listinné dôkazy uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní na strane 5 a strane 6. Bol preukázaný stret motorových vozidiel a rozsah poškodenia bielej Felície.

Dokazovanie ku skutku pod bodom 2/ obžaloby bolo realizované výsluchom obžalovaného, ktorý pri dokazovaní o skutku pod bodom 1/ priznal, že šoféroval motorové vozidlo Škoda Felícia, pričom listinnými dôkazmi - rozhodnutie o priestupku čl. 286 a evidenčná karta vodiča, čl. 287 - bolo preukázané, že sa tak stalo v čase výkonu trestu zákazu činnosti.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd v poradí druhom rozsudku uvádza iba jednu skutkovú vetu výroku o vine, pretože súčasťou prvej skutkovej vety je aj skutok, ktorý bol uvedený pod bodom 2/ obžaloby, pretože súd sa nestotožnil s jeho samostatným procesným popísaním v obžalobe ako osobitného skutku.

Podľa § 188 TZ zločin lúpeže spácha ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci (pri odseku 1 sadzba tri až osem rokov).

Podľa § 188 ods. 2 TZ, odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a bezprostredne ním ohrozí život alebo zdravie viacerých osôb,
- b) a spôsobí ním väčšiu škodu,
- c) závažnejším spôsobom konania,
- d) na chránenej osobe, alebo
- e) z osobitného motívu.

Ustanovením §188 sú chránené dva objekty, a to osobná sloboda a majetok, ktorého sa chce páchatel zmocniť. Konanie páchatela (objektívna stránka) spočíva v použití násilia alebo hrozby násilím ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného.

Trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel na jeho spáchanie použije fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby, alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel použil násilie proti veci iného (§ 122 ods. 7).

Pri trestnom čine lúpeže nie je rozhodujúce, či úmysel páchatela smeroval k trvalej dispozícii cudzou vecou, ktorej sa násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia zmocnil, alebo chcel zmocniť. (R 41/1967)

O úmysle V. C. zmocniť sa cudzej veci svedčí skutočnosť, že už pri zastavení bielej Felície sa snažil vziať vodičovi kľúče od zapalovania (štartéra vozidla).

Bezprostredné ohrozenie života alebo zdravia viacerých osôb musí byť na úrovni pokusu - prokurátor však nepreukázal úmysel C. „ohroziť život alebo zdravie viacerých osôb“. Manévrom s autom nechcel ohroziť zdravie iných - chcel prinútiť vodiča bielej Felíciu zastaviť (čo uvádzal v skutkovej vete obžaloby aj prokurátor).

Úmysel pri pokuse trestného činu smeruje k jeho dokonaniu, preto je pokus možný len pri úmyselných trestných činoch. To znamená, že iba ak by boli naplnené znaky úmyselného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 alebo § 156 TZ (teda iba ak by bol preukázaný úmysel obvineného úmyselne ublížiť inému na zdraví) bolo by možné konanie takéhoto páchatela trestného činu lúpeže právne kvalifikovať ako zločin lúpež podľa § 188 ods. 2 písm. a) TZ.

Úmyslom V. C. (pri manévrovaní vozidlom pri predbiehaní) však nebolo ublížiť inému na zdraví, preto súd konanie obvineného posúdil ako konanie, ktorým použil násilie v úmysle sa zmocniť cudzej veci a maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti. Toto konanie súd právne kvalifikoval ako zločin lúpež podľa § 188 ods. 1 TZ v jednočinnom súbehu s prečinom marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Vykonaným dokazovaním bol preukázaný skutok v tom rozsahu, ako ho súd uvádza v skutkovej vete výroku o vine pod bodom 1/ rozsudku.

Konanie obžalovaného F. F. (skutok 1/) súd posúdil ako konanie, ktorým sa dopustil hrubej výtržnosti tým, že na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol iného, čím naplnil znaky prečinu výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Konanie obžalovaného W. R. (skutok 1/) súd posúdil ako konanie, ktorým sa dopustil hrubej výtržnosti tým, že na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol iného, čím naplnil znaky prečinu výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Na tomto mieste súd konštatuje, že prokurátor uniesol dôkazné bremeno a preukázal, že skutok pod bodom 1/ tohto rozsudku spáchali obžalovaní V. C., F. F., Q. Š.T. P. W. R. - avšak tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku (teda nie zhodne, ako uvádzala obžaloba).

Za situácie, keď poškodený, ktorý bol fyzicky napadnutý inou osobou, páchatelom, ktorého osobné údaje nepozná a iba ho stroho popíše, je nevyhnutné, aby orgány činné v trestnom konaní stotožnili páchatela a zistili jeho identitu rekogníciou. V prerokovanej veci samotní obžalovaní významným spôsobom pomohli prokurátorovi uniesť dôkazné bremeno spočívajúce v stotožnení páchatelov. Priznali svoju účasť na konflikte - i keď každý svojím spôsobom.

Orgány činné v trestnom konaní v prípravnom konaní nevykonali rekogníciu. Rekognícia je dôkazný prostriedok, ktorým sa zisťuje totožnosť páchatela. Trestným poriadkom je upravená takto:

§ 126 Rekognícia

(1) Ak sa má výsluchom zistiť totožnosť nejakej osoby alebo veci, vyzve sa obvinený, aby ju opísal. Až potom sa mu má osoba alebo vec ukázať, a to medzi viacerými osobami podobného zovňajšku alebo vecami toho istého druhu.

(2) Rekogníciu možno vykonať aj podľa fotografií, prípadne s použitím technických prostriedkov.

(3) K rekognícii treba vždy pribrať nezúčastnenú osobu.

Rekognícia je zvláštnou formou výsluchu svedka a jej zmyslom je, aby stotožňujúca osoba znovu poznala konkrétnu osobu, ktorej opoznanie je dôkazne významné. Opoznávajúca osoba tak spraví na základe skutočností, ktoré sama bezprostredne vnímala svojimi zmyslami. Rekogníciu osoby možno vykonať dvoma spôsobmi a to „in natura“ alebo podľa fotografií. Rekognícia má zásadne dve fázy. Najprv ide o opis stotožňovanej osoby alebo veci získaný od svedka jeho výsluchom a až potom je možné svedkovi osobu ukázať, a to spravidla medzi niekoľkými osobami podobného vzhľadu. Rekognícia „in natura“ je nutná všade tam, kde takú osobu je možné zistiť. Rekognícia podľa fotografií je možná v prípade, že predchádzajúci postup nie je možný napríklad preto, že podozrivá osoba nie je zistená. (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tdo 12/2008, zo dňa 26. augusta 2008)

Súd upozorňuje, že rekognícia sa rozhodne nevykonáva tak, že prokurátor na hlavnom pojednávaní vyzve svedka, na vyjadrenie, či páchatel sa nachádza v pojednávacej miestnosti (str. 7 záp. o hlavnom pojednávaní zo dňa 25.10.2017 - čl. 661).

Na základe výroku o vine obvinených, súd rozhodoval o jednotlivých trestoch pre obvinených. Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ) najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

U obžalovaného V. C., pri ukladaní trestu súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Súd zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) TZ, t. j. že spáchal viac trestných činov (i keď v jednočinnom súbehu).

Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako prevahu priťažujúcich okolností a z toho dôvodu súd pristúpil k úprave dolnej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 TZ, čím bola stanovená trestná sadzba pre trestný čin najprísnejšie trestný (zločin lúpež podľa § 188 ods. 1 TZ) na štyri roky a osem mesiacov až osem rokov odňatia slobody.

Súd poukazuje na to, že skutok bol spáchaný dňa 08.03.2017, teda necelé tri mesiace po tom, čo uplynula skúšobná doba určená rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/157/2013 zo dňa 11.12.2013, ktorým bol obvinený uznaný za vinného pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) TZ, a prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1, ods. 2 písm. c) TZ, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou na tri roky - do 12.12.2016. Je však potrebné zároveň konštatovať, že zo siedmich odsúdení v posledných desiatich rokoch bol V. C. v štyroch prípadoch odsúdený pre menej závažný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 TZ.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a doterajších odsúdení obžalovaného súd uložil obžalovanému V. C. úhrnný trest odňatia slobody na päť rokov. Pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch

pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

U obžalovaného F. F., pri ukladaní trestu súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) TZ, to je, že obžalovaný sa priznal a súd zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) TZ, t. j. že spáchal viac trestných činov (dvomi skutkami).

Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako vyrovnanú a preto nepristúpil k úprave trestnej sadzby.

Súd poukazuje na to, že obžalovaný F. F. má za posledných desať rokov osem záznamov v registri trestov väčšinou za majetkovú trestnú činnosť, pričom podľa záznamu č. 7 vyplýva, že skutky, z ktorých bol uznaný za vinného týmto rozsudkom spáchal v skúšobnej dobe určenej rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/51/2016 zo dňa 23.06.2016.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a doterajších odsúdení obžalovaného súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody na dva roky. Pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

U obžalovaného Q. Š., pri ukladaní trestu súd nezistil žiadnu poľahčujúcu ani a priťažujúcu okolnosť a z toho dôvodu súd nepristúpil k úprave zákonom stanovenej trestnej sadzby, čím bola stanovená trestná sadzba na tri roky až osem rokov odňatia slobody.

Súd poukazuje na to, že obžalovaný Q. Š. má tri záznamy v registri trestov pre menej závažné prečiny (prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) TZ z roku 2007, obidve odsúdenia zahladené), posledným odsudzujúcim rozsudkom je rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 24.03.2011 sp. zn. 12T/90/2010, ktorým bol uznaný za vinného pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) TZ, za čo mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 230 hodín, ktorý vykonal dňa 07.02.2013, na základe čoho sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a doterajších odsúdení obžalovaného súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na tri roky, ktorého výkon podmiennečne odložil a zároveň určil probačný dohľad nad správaním obvineného v skúšobnej dobe, ktorú súd ustanovil na tri roky a zároveň v zmysle § 51 ods. 4 písm. e) Trestného zákona, uložil obžalovanému povinnosť, ktorá je súčasťou probačného dohľadu spočívajúcu v príkaze písomne sa ospravedlniť poškodenému V. A., N.. XX.XX.XXXX, C. A. J. K. XXX/XX, C..

U obžalovaného W. R., vychádzajúc z vykonaného dokazovania a zo skutočnosti, že W. R. doteraz nemá žiadny záznam v registri trestov, súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na jeden rok, ktorého výkon podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu na dva roky.

Pri zdôvodnení trestu u W. R., súd považuje za nevyhnutné uviesť okolností, za ktorých skutok spáchal - za situácie, že sa vliezol v motorovom vozidle, ktoré V. C. riadil tak, že donútil posádku druhého motorového vozidla zastaviť, pričom následne došlo k fyzickému napadnutiu posádky druhého motorového vozidla spôsobom popísaným v skutkovej vete výroku o vine pod bodom 1/ tohto rozsudku, bola zvýšená závažnosť konania obžalovaného W. R., ktorý už počas jazdy si mal uvedomiť závažnosť okolností, ktoré nastali a mieru ohrozenia zákonom chráneného záujmu.

Obžalovaní, ktorí spôsobili škody spáchaním skutkov uvedených vo výroku tohto rozsudku nenamietali výšku uplatnených nárokov na náhradu škody a nespochybnili dokazovanie o škode a jej výške, preto súd zaviazal obžalovaného W. R. zaplatiť náhradu škody poškodenému V. A., N.. XX.XX.XXXX, C. A. J. K. XXX/XX, C., vo výške 177,00 eur (bolestné) a obžalovaného V. C. tomu istému poškodenému, vo výške 178,00 eur (škoda na vozidle).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.